

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 23 (1006)

Anykščiai,

1959 m. kovo mėn. 15 d.

Kaina 15 kap.

BALSAVIMO BIULETENIS

Šiandien nepaprasta šventė — rinkimų į LTSR Aukščiausiąją Tarybą ir į vietines Tarybas diena.

Nuo ankstyvo ryto į rinkiminius punktus lyg veržli pavasarinė upė plaukia srautais žmonių. Eina žilagalviai seneliai, raudonskruosčiai vaikinai, merginos ir moterys. Mūsų krašte nėra rasių skirtumo, neatsizvelgiama į profesiją ir išsimokslinimą. Svarbu, kad tu būtum darbo šeimos narys ir dirbtum komunistinei atečiai. Tarybų valdžia davė ir Tarybinę Konstituciją užtikrino teisę kiekvienos socializmo šalies piliečiui rinkti valstybinės valdžios organus.

Tu palmi į ranką biuletenius ir žengi prie urnos. Ne, rodos, ne biuletenius liečia tavo pirštai! Prieš akis atsistoja šviesūs gimtinės miestai ir kolūkiniai kaimų vaizdai. Matai, kaip naujos gyvenvietės išaugo prie plentų. Po vešlias pievas vaikščioja gyvulių bandos ir javo mariose plaukia javapiovės. Kolūkiečių namuose sušvinta tūkstančiai elektros žiburių. Girdi, kaip skardžios naujų fab-

rikų ir įmonių sirenos kviečia darbininkus stoti prie staklių ir sudėtingų aparatų.

Ar tai tik svajonė? Ne, tai gyvenimiška realybė. Tarybinis septynmetis atneš daug naujo, nepaprasto ir neregėto. Savo galingais užmojais, savo milžiniškais darbais jis stebino ir stebins visą pasaulį.

Balsuodamas už geriausius liaudies sūnus ir dukras, tu balsuoji už turtingą ir šviesią ateitį. Juk balsavimo biuleteniuose surašytos pavardės tų, kurie visa širdimi atsidavę mūsų didžiajam reikalui. Atstovaudami valdžios aparate, jie stengsis, kad gimtasis kraštas vis labiau gražėtų ir turtėtų. Išrinktieji deputatai dės pastangas, kad nuo mūsų didžiojo kelio būtų pašalintos visos kliūtys ir šiukšlės, trukdančios žengti pirmyn.

Šiandien mūsų rajono žmonės, nuleisdami į urnas biuletenius, balsuoja už kiekvieno tarybinio žmogaus laimę ir gerovę, už brangiąją Komunistų partiją ir komunizmą.

Ilgus metus Antanas Dapkevičius dirbo įvairų darbą. Paskutiniai septyni darbo metai prabėgo vyno fabrike, kur jis dirbo sargu. Ir štai atėjo laikas į užfarnautą polįsį. Drg. Dapkevičiui buvo paskirta pensija. Su dovanomis ir linkėjimais išlydėjo paskutinį kartą iš fabriko seną sargą darbo draugai.

Buvusio Gečionų dvaro kumetė, o dabar kolūketė Marijona Mastulienė ilgai aprūpinta senatvės pensija. Šiuo metų vien kaimo vietovėje senatvės ir darbo invalidų pensijas rajone gauna apie pusantro šimto

žmonių. Jei pernai metų pradžioje buvo rajone 505 pensininkai, tai dabar pensijas gauna 678 žmonės. Vien per šių metų du mėnesius pensin-

RYTOJUS UŽTIKRINTAS

kams išmokėta 306 tūkstančiai rublių.

Pasidūrėjus į šiuos skaičius, iškart prisimena praeitis, žiaurus likimas netekusio sveikatos žmogaus, kai po fabriko kiemus vaikščiojo kašizijos. Ar galėjo svajoti apie pensijas? — metyno

Šiandien mes ir vėl labai pakilia nuotaika susitinkame prie rinkiminių urnų. Rinkdami respublikos Aukščiausiąją Tarybą ir vietinius valdžios organus, balsuodami už geriausius žmones, mes sakome: kad ir toliau klestėtų mūsų gimtasis miestas, puoštųsi naujų statybų pastoliais, didingo septynmečio žiburiai.

Mes, statybininkai, rinkimų dieną sutinkame atlikę nemažą darbą. Šią žiemą buvo padėti pamatai naujam namui. Per nepilnus porą mėnesių statybos aikštelėje buvo iškasta 700 kub. metrų žemės ir sudėta 200 kubų betono pamatams. Šiais metais Baranauko aikštė pasipuoš dar vienu dviaukščiu namu, kuriame bus įrengtas buitinio aptarnavimo kombinatas. Pašate bus įrengtas centralinis

apšildymas, vandentiekis ir kiti patogumai.

Geriausias betonuotojas, kuris turi ir mūrininko specialybę — Jonas Pačinskas su savo brigados draugais pradės mūryti sienas. Jie dirba sparčiai. Drg. Pačinsko vadovaujama mūrininkų brigada išmūrijo aštuonių ir šešių butų namų sienas, o taip pat restoranui — gastronomui skirtą pastatą. Ir visur dar-

bus baigė pirmą laiką. Jie ir naująjį pastatą pasiryžo išmūryti per šiuos metus.

Gražėja ir auga mūsų gimtieji Anykščiai. Mes, statybininkai, dėsime plytą po plytos, kad šiame septynmetyje dar gražesnis taptų mūsų miestas.

P. KARABLIKOVAITE,
G. PARNAVAS

Statybos-remonto kontoros
statybininkai

Balsuoju širdim alvira

Yra gyvenime datų, kurios neišblėsta iš žmogaus atminties. Prisimeni jas lyg šviesų ir įkvepiantį vaizdą. Neužmirštama įspūdį visam gyvenimui paliko pirmoji diena mokykloje. Susijaudinu, atsiminęs tas minutes, kai man

buvo įteiktas VLKJS nario bilietas.

Prie visų brangių mano atsiminimų prisideda ir šioji diena. Neseniai man suėjo aštuoniolika metų, ir šiandien, kaip pilnateisis Tarybų vals. tybės pilietis, pirmą kartą einu prie urnos balsuoti už geriausius liaudies sūnus ir dukras. Nejučiom iš praeities mintyse atplaukia vargingas tėvų gyvenimas. Lyg kontrastas jam atsistoja šviesi tarybinė dabartis. Mūsų gausi, dvylikos žmonių šeima gyvena pasiturinčiai. Broliai ir seserys surado savo vietą gyvenime. Vieni dirba įmonėse, kolūkyje, kiti moko. Baigęs vidurinę mokyklą, aš grįšiu į gimtąjį kolūkį dirbti kartu su kaimynais ir draugais.

Džiugiai kaip niekada nusiteikęs, šiandien balsuoju už Tarybų valdžią, K. tų partiją ir gražesnę kės ateitį.

Alg. PETROŠI
Skiemonių vidur
mokyklos abituris

Kasdien gra gyvenimas

Nuostabiais laikais. Išvažiuoji ry. ražo, pasuki pažįstama, pastoliais pasipuošusia gatve, dumi plentais ir vieškelėliais. Kai grįžti vakare, žiūrėk, pastoliai jau pasilypėję į viršų. Reiškia, padirbėjo gimtojo miesto statybininkai.

Keičiasi ir pakelės vaizdai. Vis nauji kolūkiniai pastatai dygsta gimtųjų laukų platybėse. Ir vasarą jau vešlesni vasarą žaliuoja.

Teisingu keliu veda Partija liaudį. Balsuodamas už liaudies kandidatus, aš balsuoju už dar šviesesnę rytą dieną.

K. JANUSAUSKAS
Vietinio ūkio valdybos šouleris

per mėnesį miestuose ir atitinkamai kaimo vietovėse.

Kaip aiškiai matyti mūsų Komunistų partijos ir Tarybinės valdžios rūpestis žmogaus rytdiena. Šiandien pensininkai kartu su visais rinkėjais balsuoja už dar gražesnę rytą.

T. GRIGIENĖ
Socialinio aprūpinimo skyriaus vedėja

UŽ JUOS SIANDIENĄ MES BALSUOJAME

J. Adamonis

Pr. Janiulis

E. Adamonytė

K. Dilys

St. Sinkūnaitė

St. Butkevičiūtė

St. Šiaučiūnas

Švyturiečių

MŪSŲ SIEKIAI

J. CILCIUS

„Švyturio“ kolūkio pirmininkas

Praeitais rinkimus į vietines Tarybas mūsų kolūkiečiai sutiko nepergeriausiais artelės ūkinio vystymo rezultatais. Gaminome po 86 centnerius pieno, 12,3 centnerio mėsos 100 ha. 421 tūkstantį rublių pajamų teturėjome. Dabar kas kita. Kolūkinės gamybos rezultatai per dvejis metus pakilo 2,5–3 kartus. Bet tai jau nebepatenkina kolūkiečių.

— Vysimės pirmaujančius kol-

ūkius, — sako ir kiaulininkė Anastazija Eglinskienė, ir geriausi brigadininkai. Kučys su Dimanu, ir šaunieji laukininkystės darbuotojai J. Asačiovas, B. Dilys, L. Miežytė, N. Anisimovienė ir daugelis kitų.

Ką gi. Vytis tai vytis. Naujajame septynmetyje teks gerokai pasidaruoti. Juk laukų derlingumą reikia pakelti iki 16 centnerių grūdų iš ha, arba beveik

dvigubai, galvijų bandą padidinti daugiau kaip du kartus, mėsos 100 ha naudmenų gaminti po 80 centnerių.

Derlius pas mus mažokas todėl, kad labai jau daug šlapių dirvų. Artimiausiais metais rei-

žingsniai

kės užbaigti melioraciją atvirais grioviais ir geroką dalį dirvų nudrenuoti. Ir trąšų reikės žymiai daugiau. Jei šiais metais kiekvienam ha pasėliams skirtos žemės teks po 8–10 tonų organinių trąšų, tai artimiausiais metais jau po 15–18, o septynmečio pabaigoje — po 20 tonų. Trąšų padaugės, nes laikysime daugiau gyvulių ir visą mėslą kompostuosime su durpėmis bei mineralinėmis trąšomis.

Šiuo metu laikome 100 karvių, o septynmečio pabaigoje laikysime 216. Bandą didinsime išaugindami visus ūfermoje gauramus ir dalį iš kolūkiečių išgytų veršelių. Geriausius jų atrinksime pieninei bandai, o likusius, paauginę metus ir daugiau, parduosime. Apskalčiavome, kad pradedant 1960 metais, banda kasmet didės 30–40 karvių.

Labai svarbu turėti gerų pašarų. Dabar karvėms kasdien sušeriame po 20 kg siloso, 5 kg dobilų ir 6 kg šiaudų, be to, duodame koncentratų. Užtat ir karvių pieningumas smarkiai pakilo.

nių, išsėtis nesiruošiu.

Mums, kiaulininkėms, šiais metais skirtas uždavinys pagaminti po 35 centnerius kiaulienos 100 ha arimų, arba apie 450 po 80 kg sveriančių bekonų.

150 bekonų bus

Mes visos trys kiaulininkės turime išauginti po 150 bekonų. Aš jau pernai tiek išauginau. Gi šįmet ir Stasė Vidugirienė, ir Stasė Miškeliūnaitė žada mane pasivyti.

Jei 1956 metais iš karvės gavome tik po 1140 kg pieno, tai 1958 m. jau po 2750. Pašarų ateityje bus dar daugiau. Daugiamėčių žolių pasėlių plotai padidės nuo 30 iki 40 proc. ariamos žemės ploto. Sukultūrinsime pievas. Šiais metais baigsime raištų sausinimą ir kultūrinių pievų plotus galėsime išplėsti nuo 40 ha, esančių dabartiniu metu, iki 80 ha 1960 m. Tam viskas paruošta. Sėklos turime savos. Technika mūsų rankose.

Pieno ūkio kilimas padės didinti kiaulienos gamybą. Jau šiais metais žadame 100 ha arimo realizuoti po 35 centnerius kiaulienos. Po 4–5 metų pasieksime septynmečio pabaigai numatytą skaičių — 80 centnerių kiaulienos 100 ha arimų.

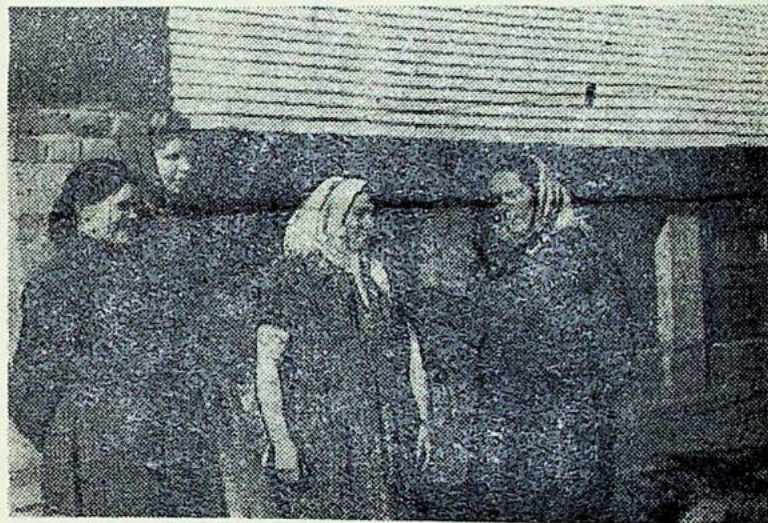
Kolūkiečiai mato, kad jų darbas duoda puikius vaisius ir 40-

dėl darbuojasi nesigailėdami jėgų. Baigia išnykti tinginiai ir dykaduoniai. Jei prieš dvejus metus į klausimą, kas geriausiai dirba, buvo lengva atsakyti išvardinant keliolika pavardžių, tai dabar tektų išvardinti daugiau kaip pusę kolūkiečių. Gi tinginiai dabar ant pirštų skaičiuojami.

Neblogai atlyginame už darbadienį. Po 8,14 rb. ir 2,5 kg grūdų gavome už 1958 metų kiekvieną darbadienį. Septynmetis žada nepalyginamai geresnį gyvenimą. Išaugo mūrinė kolūkio gyvenvietė. Iškilis nauji, pigūs moliiniai visuomeniniai pastatai.

tvirti

Kolūkiečiai žino, už ką kovoja. Ūpas pakilus. Užmojai platus. O kai visa kolūkinė darbo šeima dirba iš širdies ir iš peties — bet kokie sunkumai nugalimi.

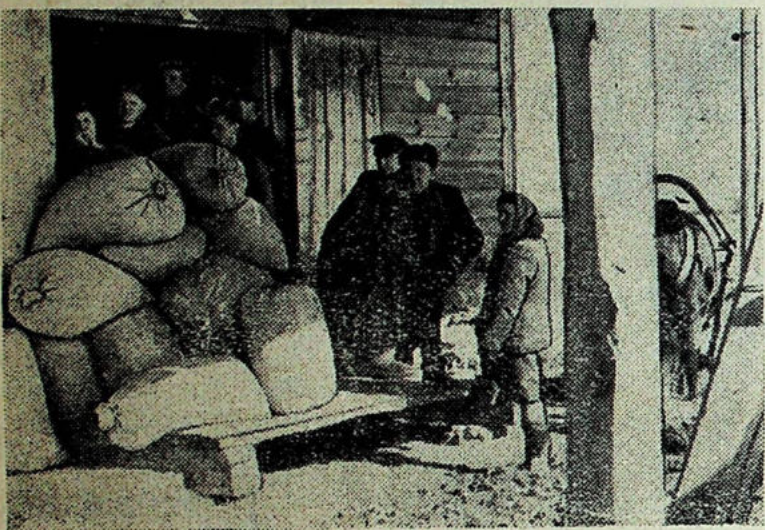
Nuotraukoje: žinoma kolūkio kiaulininkė Anastazija Eglinskienė (trečia iš kairės) kalbasi su darbo draugėmis St. Miškeliūnaitė, St. Vidugirienė ir pašarų vežioja Aldona Zukauskiene.

P. Salčio nuotr.

pirmavusi, pirmaisiais septynmečio metais nusileisti? Neišeinai!

O dėl užplanuotų 35 centnerių mėsos tik patylūkais pasakysiu: po 40 centnerių bus. Neduosim 80 kg svorio bekonukų išgabenti. Paauginsim iki 90–95 kg.

A. EGLINSKIENĖ,
kiaulininkė

Nuotraukoje: kolūkiečiai atsilima grūdus už darbadienius. P. Salčio nuotr.

Kasmet turtėjame

Neblogai padirbėjome praeitais metais. Ir atlyginimą gerą gavom. Aš į aruodą susižėriau beveik dvi tonas grūdų ir gavau pusšėšto tūkstančio rublių. Gi kiaulininkė A. Eglinskienė gavo apie 10.000 rb. Per dvejis metus kolūkio pajamos išaugo beveik trigubai. Panašiai išaugo ir atlyginimas. Bet milijonas rublių pajamų ne riba mūsų kolūkiui. Mes kovojame už tai, kad kiekvienas ha duotų po 2000 rb. pajamų. Tada kolūkio pajamos prašoks du milijonus, o už darbadienį išeis po 20–30 rublių. Verta padirbėti. Pavasa-

rio darbams mes jau paruošėme traktorius. Tegu tik greičiau pavasaris žengia. Nepaliksim nė pėdos neapdirtos ir neapsėtos dirvos.

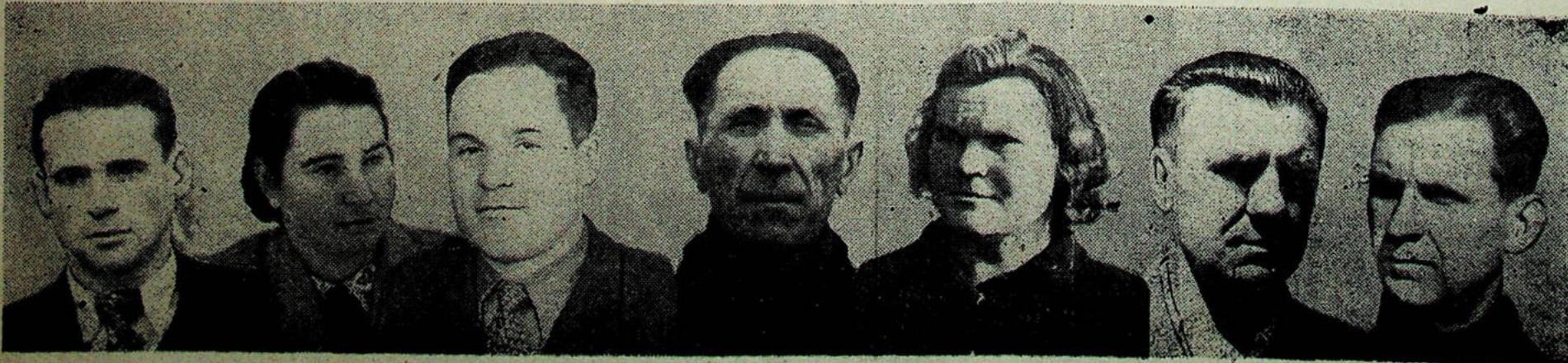
J. BALTAKYS,
traktorininkas

Kiaulininke dirbti turint 56 metus amžiaus — nelengva. Todėl kaimynai man ir sako:

— Pailsėti tau, Eglinskienė, laikas.

O aš atsakau, kad išsėtis dabar kaip tik ne metas. Irgi, mat, gudruoliai atsirado: jie septynmetį vykdydys, o aš — išsėsiuos! Nieko nebus. Pakol neįvykdysim septynmečio uždavi-

UŽ JUOS ŠIANDIENĄ MES BALSUOJAME

V. Polikevičius

A. Šakėnaitė

Pr. Juodvalkis

A. Štrazdas

P. Lapinskienė

V. Šostakas

V. Keršanskas

Plečiama gamykla

„Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos kolektyvas prideramai sutiko rinkimų dieną. Čia sėkmingai montuojama drenažo vamzdžių gamybai pilna technologinė linija.

Balgiti montuoti du molio malšytuvai, įrengti molio valcal. Vykdomi išpareigojimai rinkimų garbei, gerai pasidarbavo įrengimų montuotojai: suvirintojas Puo-

džiūnas, šaltkalviai Br. Andrijauskas, Sarskus ir kiti.

Iš įmonės viršplaninio pelno statomas 4 butų gyvenamas namas darbininkams. Pirmo aukšto sienos jau baigiamos išmūryti. Šį pavasarį įmonės darbininkai gaus gerą dovaną — pulkūsus butus.

S. KISIELIUS

Gamyklos pirminės komjaunimo organizacijos sekretorius

I LAUKUS NEVĖLUOJA

Seimininkiskai pasiruošę pavasariui „Bolševiko“ kolūkiečiai žemdirbiai. Kalviai sutvarkė visus padargus. Kolūkiečiai sutaisė pakinktus ir vežimus. Visuomeniniuose sandėliuose supilta sėkla išvalyta, patikrintas jos

daigumas. I laukus kolūkiečiai išvežė 7000 tonų vėlinių trąšų.

Praėjusią savaitę žemdirbiai pradėjo pavasario darbus. Mėnalinėmis trąšomis jie patręšė 300 ha žiemkenčių.

R. Eldakaitė

Žiebias Iličičiaus lemputės

Įvairiose respublikos vietose dirba Anykščių statybos-montavimo aikštelės darbininkai. Klekvienu žymesnę datą jie sutinka naujais gamybiniais laimėjimais.

Neseniai P. Navašinsko vadovaujama montuotojų grupė sumontavo 900 jėgų dizelį Utenoje. Čia gerai dirbo elektromonteriai Pretkus ir Vaiginis, montuotojas Bagdzevičius.

Petriukonio elektromonterų brigada elektrifikuoja Pasvalio rajono kolūkius. Elektros šviesa nušviečia kolūkiečių namus, gyvulininkystės fermas. Balčiūno vadovaujami darbininkai atremontavo Anykščių elektrinės užtvanką.

Aikštelės darbininkai elektrifikuoja Rokiškio rajono kolūkius, stato hidroelektrinę Plungės rajone.

B. Varkalys

Z. VALIAUSKAS

ŠVENTĖ

Brangios Maskvos šeši kurantų dūžiai
Apskriejo šalį, kaip graži daina.
Sirdy smagu, kaip Pirmąją Gegužės,
— Siandien balsavimo diena.

Tarytumei ir miestai savo rūbą
Pagražino elektros žiburiais.
Kur pasižiūri, žmonės skuba, skuba:
Ir gatvėm, ir pašalutais keliais.

Einu ir aš drauge, o mano mintys,
Laimingos mintys skrieja vis tolyn.
Kaip noris su visais pasidalinti
Linksmą šventę, atėjusią širdin!

Kaskart gražiau mūs žemė žydi, matom.
Dar didesnius vis kuriame planus.
Pats komunizmas — mūsų kandidatas,
Už jį ir atiduodame balsus.

— Sesele mano, koki džiaugsmą apturėjau — broliukas atšaukė Amerikoje! — Įpuolusi pusseserės Rumpinienės gryčlon, sutarė Ona Grumbinaitė.

Rumpinienė, pagyvenusi stambų moteriškę kaip minkę duoną, taip ir sustingo išsižiojusi, abiem rankom įsitvėrusi tešluoto duonkepės krašto.

— Tai, sakai, atšaukė Leonas? — praėjus pirmajam nustebimui, paklausė ji Oną.

— Atšaukė, sesele, — džiaugsmingai patvirtino ji.

Ona — senmergė. Aukšta plona figūra dar nesirėję sulinkti nuo metų naštos. Bet lėšas, daugybės raukšlėlių išvagos veidas atrodo lyg išdrožtas iš medžio. Nusvirę lūpų kampeliai teikia jam kažkokio panašumo į pakelės smūkelius. Šiuo momentu tas sausas veidas atgijo, pajauėjo, net visos raukšlės nušvito.

Nelaukdamas raginimo, Ona pradėjo ilgą pasakojimą apie visus, pastaruoju laiku ją ištikusius įvykius.

— Vakar iš ryto pakariau pe-

čių ir, žinai, sesele, kur einu ir ką beveikiu, kaip aš taip niešti, taip niešti. Džiaugtis, sakau, teks. Per naktį sapnuoju medžiagos rietimus. Neiškenčiau, pavargčiau, išsitraukusi iš po balkio, dar amžiną atilsį tėvelio paliktą sapnininką. Ten aiškiausiai išguldė: „Regėti sapne materijolę ar skotertę, reiškia apturėti gromatą iš prietelių savo“. O šandien rytą, va, ir atėjo ta žinia — laisvą parnešė senis Daubaras.

— Žiūrėk, laisvą! — Stebisi Rumpinienė.

— Tai gi, laisvą, sesele. Rašo, kad abu su žmona, kaip išbėgo per karą, taip ir tebegyvena tam pačiam mieste. Turi dvi dukteris, tik vardų niekaip negaliu atsiminti. Paskui klausia apie visus gimines, pažįstamus... O pabaigo-

Vienodai gaudžia „Svėdasų“ kolūkiečių linų apdirbimo agregatas. Prie pastato, lyg didžiulė stirta, privažiavo automašina su linais.

— O, kaimynai! — sutinka svėdasiečiai „Lenino keliu“ kolūkiečių žemdirbius. — Gal paskutinius atidūnėt?

— Kur taul Tik įpusėjom, — šypsosi grandininkas Pranas Sukys.

— Tai kaip su pajamom? — užklausia svėdasietis agronomas Vaižmužis.

— Po dešimt tūkstantėlių gausim iš hektaro. O jūs?

— Su jumis nesusilyginsiu! Tik po penketą išeina. O užpernai vos po pusantro ištem pėm, — džiaugdamasis derliaus didėjimu, į pokalbį įsiterpia „Svėdasų“ kolūkiečių pirmininkas Kovas.

Užsimezga gyva šneka.

— Tik išminkit gerai, — sako grandininkas darbininkams.

— Nesisielokit, — atšaukia tie.

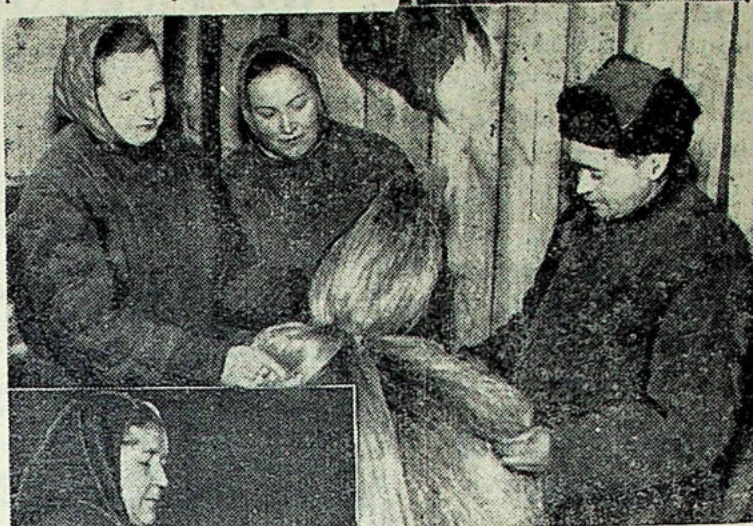
Būkstauti tikrai nėra pagrindo. Dvidešimties žmonių brigada dirba antri metai. Visi darbininkai patyrę ir įpratę. Broko negamina. Ne veltui leidėja Jadzė Palskienė (nuotrauka apačioje) juokauja:

— Nors mes nuo dulkių murzini, bet linų nesutepsim. Kaip išklėjot, tokio baltumo drobelės bus.

Vikriai sukasi ši moterėlė. Mašina neturi būti tuščia nė minutei. Nėr kada dairytis ir nuėmėjai Anastazijai Gikienei (nuotrauka viršuje). Pluoštas turi būti sudėtas ant stalo dailus ir nesutarštas. Tikrai rūšiuotojos Marfa Medvedevienė ir Janina Mikuckienė neskuba (nuotrauka viduryje). Jos atidžiai rūšiuoja pluoštą. Juk negalima nei atspalvių, nei ilgio sumaišyti. Klekvienu srugelė turi rasti savo rūšį. Net su mašinistu Vladu Bražiūnu abi pasitaria. Jis žiūri, kad ag-

Išmimsim linelius

(Reportažas)

Agregatas apdirbo pusę savo kolūkiečių atsiklojęs linų. Čia linus mynė „Lenino keliu“, „Kolūkiečių balso“, Mičiurino vardo ir net kaimyninio Rokiškio rajono kolūkiečių žemdirbiai.

— Savaitė, kita, išmimsim ir jūsų geltuosis linelius, — žada darbininkai žalgirėčiams.

Nėra abejonės, kad taip bus. Agregatas dirba be pristovėjimų.

B. Melniškio tekstas ir nuotr.

regatas dirbų ir tvarkingai, ir greitai.

— Po keturis šimtus kilogramų pluošto per dieną! Toks mūsų šūkis. Tiek ir padarom, — kalba mašinistas.

je parašyta; lauk stuntinio — išstuntėme.

Rumpinienė mažai tesidomi Onos stuntinio. Ji vėl užgula duonkepę.

— Jėgu atsiųs, duosiu ir tau, sesele, — skuba pradžiuginti Ona kaimynė.

„Gausi ką iš tokios činčės“, — pagalvoja Rumpinienė, bet pasiskubina garsiai atsakyti.

— Kam čia man, gal aš neturiu sijonų, duok, dieve, tik sveikatos sunėsioti.

— Niekas nesako, sesutėl, kad neturi, ale dovana vis lieka dovana, — truputuką išleidusi, tvirtina Ona.

E. VAITKEVICIENE

SIUNTINYS

Apsakymas

Rumpinienė nieko neatsako. — Bėgsiu rėvėti, — pasikeičia Ona, bet kažkodėl visai nebejaucia noro bėgti į pradėtą rėvėti cukrinių runkelių rėželį.

Onos skarelė sušvytavo palangėje ir greitai dinga beržyno takelyje.

Daržė margoja moterų būrelis. Vakar nullo galvus lėtus, žemė minkšta, puri, rėvėti vienas pulkumėlis. Bet Onai atrodo grumstai klėna po kojom, žliaig, plėnių ir usnių šaknyse susipynusių, kaupukus atšilpes. Dar tik apypietė, o Ona jau išmetė vagon kaupuką ir iškurnėjo iš daržo.

„Pliksytuos aš čia už darba dieni“, — pikta nusprendė ji.

Tvirta, dideliais langais, raudonų čerpių stogu gryčia stovi nuolėlyje, pakraityje eglėno, Kle-

me keletas eglų, toliau klotimas, tvartai. Visą išstatė broli. Vargšelis... Onos širdį ūmai užliejo gaudulys. Netgi ne visai malonus broliuko viešėjimas tėviskėje dabar jai aiškiai, kaip pačios geriausios dienos.

Visą žiemą brolis gyvendavo Kaune, tik vasarą parvažiuodavo porai dienų namo. Ūky šeiminkavo Ona, samdyta merga Severiotė ir bernas Antanėlis.

Išvalzda brolis buvo visai panašus į seserį: aukštas, padžiūvęs, šaltu pilkų akių žvilgsniu, nusvirusiais lūpų kampučiais, o jau tvarką kaip mėgdavo! Nors ir nusilmdavo namie karininko uniformą, bet visį jo žodžiai skambėdavo, kaip įsakymas, komanda.

— Ona, pletusi! — pareikšdavo vidurdienyje netikėtai išdygęs virtuvės tarpduryje.

Onai ateldavo baugiausia valandėlė. Mat, ji niekados nepasijūmėjo ypatingai švara. Ale, kad ir sunku, žiūri, žiūri ir nepamatai, kaip sviesto susitraiskė iš kažkur atsikridusi musė, į blynų tešlą įkrito plaukas, kopūstų blūdė išplaukė paviršium riebi kirmėlė. Bernas Antanėlis visam kaimė pasakojo, kad kartą net pelė Ona išvirusi kruopose. Ale kas nežino berno plauškalų! Jam, mat, lašinių privirk, tada es, o kruopas gatavas išpili šuniui ant uodegos.

Pastebėjusi musę, Ona paimdavo ją šaukštu kartu su sviesto gurvuoliuku ir uždėdavo ant duonos riekes — plemenui pietums. Kopūstuose išvirusią kirmėlę šaukštu išdrėbdavo aslon. Berno kelmsų nepaisydavo. Nedidelis ponas!

Broliukas gi švaros reikaluose buvo labai griežtas. Pristatukla, būdavo, Leonas lėkė, neskubė-

damas pasmelgia ant šakutės blyną ir, atgrežęs prieš langą, peršviečia jį. Pamatęs blyną įkeptą musę, perplaukia jį per pusę ir išmelgia akis į seserį. Ona kasta, talkstosi sprukti į virtuvę, bet griežtas brolio žvilgsnis sulauko ją.

— Viešpaties aplaidžia, iš kur dabar čia, rodos, taip dabojau, gal merga... — šnabžda Ona, nepakeldama akių.

— Rasiu dar kartą — lėksi iš gryčios... — perspėja brolis, smelgdamas šakute naują blyną. Ir taip kasdien kartodavosi kankynė. Ona širdies gilumoje beveik laukdavo, kad svečias greičiau išvažiuotų.

„Betgi kaip rūpinosi namais“ — atsidūsta ji dabar. Tokias trobas išstatė ir mane vis ruošė išleisti už bagoto vyro. Bet kas gi kaltas, dievuoliai, kad viskas apvirto kitaip. Bernas paėmė pusę namų ir žemės, dabar abu kaip lygūs plauka kolūkyje.

Onos mintyse vėl laisvas. Ak tu, svieteli, ponavoja sau Amerikoje. Žiūrėk, ir jos neužmiršo.

Pažadėto stuntinio belaukiant apkarto, nubluko, nutolo ir įgriso jai visi kolūkiečių reikalai.

Atsilikusi, visai be noro, vos vos bekrutėdama Ona rasti savo cukrinių runkelių sklypelį.

— Paskutėk, pulsime visi prie šieno, — ragina brigadininkas.

„Nusiplaut man ant jūsų kėno! — vos neišsprūdo Ona.

— Nebus cukraus iš tavo runkelių, tik žemę be reikalo užėmė, — linguoja galva, karve vedina pro šalį, Rumpinienė.

— Labai man čia reikla jūsų cukraus, apsisėsiu be jo! Neatpažįstama, nesukalbama

(Nukelta 4 psl.)

PERSIKELKIME Į PLĖŠININES ŽEMES

Prieš kelis metus TSKP Centro Komitetas savo kreipimusi į tarybinį jaunimą kvietė vykti naujų žemių įsisavinti. Atsiliepdami į šį kvietimą, tūkstančiai tarybinių jaunuolių išvyko į plėšinines žemes. Sie šaunūs darbo entuziastai nepabojė laikinų sunkumų, pasiaukoję dirbo įsisavinant milžiniškus žemės plotus. Jų triušas nenuėjo veltui. Milijonai pūdų grūdų pateko į mūsų Tėvynės aruodus. Naujai įsisavintos plėšininės žemės ir šiandien laukia naujų darbo rankų.

Šiandien ten jau kitos gyvenimo ir buities sąlygos. Ten, kur plytėjo akimis neužmatomos stepės, iškilo naujos tarybinių ūkių ir kolūkių gy-

venvietės, su klubais, vaikų darželiais, gydymo įstaigomis ir kitais kultūriniais-buitiniais pastatais.

Persikeliantiems į šiaurės Kazachstano sritis teikiama eilė lengvatų. Jiems apmokama kelionė, nemokamai pervežamas turtas. Be to, šeimos

gauna vienkartinę negrąžinamą pašalpą.

Smulkesnę informaciją teikia rajono vykdomasis komitetas.

I. DARULIENE

Perkėlimo ir organizuoto darbininkų telkimo Ukmergės zonos vyr. inspektorius

Mūsų kalendorius

Nuo elektros kibirkšties — prie elektronikos

(Minint 100-ąsias A. Popovo gimimo metines)

„Bevielį telegrafą“ — radiją išrado Aleksandras Popovas — kuklus rusų mokslininkas, karštas Tėvynės patriotas ir kilnios širdies žmogus.

Mums įprasti dabar tapo didžiuliai šių dienų radijo ir elektronikos laimėjimai. Mes jau nestebime, skaitydami apie kabelį, praleidžiantį vienu metu kelis tūkstančių telefoninių pasikalbėjimų ir kelias televizijos laidas; apie elektroninį mikroskopą, padidinantį iki 250 tūkstančių kartų; apie prietaisus, kuriais galima matyti tamsoje; apie radijo teleskopą ir daug kitų prietaisų.

Svarbiausia bet kokios mokslo šakos ir žmogaus žinių savybė yra jos galimybė kūrybiškai išvystyti ateitį. Radijo technikoje ir elektronikoje šios galimybės neribotos.

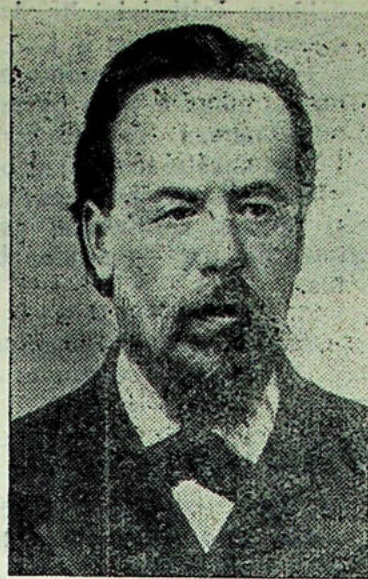
1945 metais radijo elektronikos šaka — radijo lokacija — įgalino pasiųsti į Mėnulį didelės energijos radijo bangas, surinktas į slaurą spindulį, ir sugauti jį po to, kai jis atsimušė į

Mėnulio paviršių. Visai neseniai tokiu būdu pavyko pasiųsti į Mėnulį ir priimti atgal jau visos telegramos tekstą.

Ultragarsines bangas gamina čia radijo aparatūra galima „matyti“ viską, kas vyksta metalo lydinio arba kokios nors mašinos viduje; gydyti kai kurias ligas, pavyzdžiui, sutinimus smegenyse arba panaikinti akmenis kepenyse ir tulžyje; matyti po vandeniu; panaikinti dumus, kylančius iš fabriko kaminų; naikinti žalingas bakterijas ir t. t.

Elektronika įgalina sukurti ir nuostabias mašinas, galinčias neregėtu greičiu skaičiuoti, apskaičiuoti, lyginti, analizuoti. Per dieną jos gali atlikti tokį darbą, kurį šimtai specialistų dirbtų metų metais!

Dabar jau daromos mašinos, kurios galės nustatyti orą, versti knygas iš vienos kalbos į kitą, nustatyti susirgimų diagnozes, analizuoti gyvų organizmų elgesį ir net bando išstudijuoti žmogaus

A. POPOVAS

smegenų darbą ir mąstymo procesą.

Galima bė galo pasakoti apie elektronikos, atsiradusios iš mažytės elektrinės A. Popovo pirmųjų aparatų kibirkšties stebuklus. Štai kodėl mes pažymime šio talentingo rusų liaudies sūnaus, ne tik radijo, bet ir plačiausios ir, gal būt, svarbiausios mokslo ir technikos šakos — elektronikos, kūrėjo ir pionieriaus A. Popovo gimimo 100-ąsias metines.

Inžinierius K. GLADKOVAS
Stalino premijos laureatas

P. Cvirkos vardo kolūkio pirmininkas A. Juknevičius pabrėžė, kad kultūros namai yra mėgiamiausia kolūkiečių poilsio vieta.

Apie P. Cvirkos vardo kolūkio bibliotekos darbą kalbėjo bibliotekos vedėja B. Seiliukaitė.

Po ataskaitinio susirinkimo saviveiklininkai, vadovaujami P. Rudoko, kolūkiečiams parodė ilgą, turiningą ir įdomią programą. Į ataskaitinį vakarą buvo atsilankę ir „Kelias į komunizmą“, Ždanovo vardo kolūkių kolūkiečiai.

F. Šiaulys

Premjera kultūros namuose

Ir vėl padvelkė teatrališku vėjėliu nuo Anykščių kultūros namų scenos. Vakar anykštėnai žiūrėjo Dobičianino 3 veiksmų komediją „Trijų lakštingalų gatvė Nr. 17“.

Su giliu įsijautimu vaidmenis atliko artistai Laima Lukoševičiūtė, A. Mykolaitis, Irena Cvetkauskaitė, Jonas Kavolis ir kiti. Komediją režisavo kultūros namų meno vadovas Br. Zabiela.

Br. BERCIONAS

Kultūros namų ataskaitinis vakaras

Trumbatiškio kultūros namuose įvyko P. Cvirkos vardo kolūkio kultūrinių įstaigų ataskaitinis vakaras. Pranešimą skaitė kultūros namų direktorius A. Tamulevičius. Jis papasakojo apie kultūros namų darbą ir jo trūkumus. Čia dirba dramos ratelis. 1958 metais saviveiklininkai suvaidino K. Sajos keturių veiksmų komediją „Silva studentauja“, Gylisio—Gario dviejų veiksmų pjesę „Sukrė-

timas“ ir t. t. Mokyklinio amžiaus vaikai parodė Liubimovos pjesę „Nuostabi dovana“, Sipaičio dviejų veiksmų pjesę „Stebukladariai“ ir kt. Veikia 10 žmonių šokių ratelis.

Kultūros namuose buvo rengiami įvairūs minėjimai, skaitomos paskaitos. Jaunuoliams, išvykstantiems į Tarybinę Armiją, buvo ruošiami vakarai. Prie Kultūros namų veikia sporto, LDAALR būreliai.

Taip pat drg. Tamulevičius nurodė ir darbo trūkumus. Mažai jaunimo dalyvavo saviveikloje. Čia daugiausia dirba tarnautojai arba kolūkio kontoros darbuotojai. Mažai jaunimo sportavo. Nedaug buvo perskaityta pasakaitų antireliginėmis gamtos, žemės ūkio temomis. Kultūros namams mažai padėjo kolūkio žemės ūkio specialistai, Gečionių septynmetės mokyklos mokytojai.

Dėkoju rūpestingiems gydytojams

Šiais metais sunkiai susirgau. Reikėjo daryti sunkią operaciją. Mane atvežė į Anykščių ligoninę. Rūpestingi gydytojai Sinkūnas ir Kaikariš padarė sunkią ir sudėtingą operaciją, išgelbėjo gyvybę. Chirurginio skyriaus darbuotojos labai atidžiai slaugė ir prižiūrėjo. Per trumpą laiką aš pasveikau.

Aš esu labai dėkingas gydytojams drg. drg. Sinkūnui ir Kaikariui, o taip pat chirurginio skyriaus medicinos seserims ir slaugėms už sugrąžintą sveikatą ir gerą priežiūrą.

J. JUOZAPONIS

Lenino vardo kolūkio kolūkietis

KORESPONDENTAI

● Darbovių sąjūdį varluotuvė atidaryta Anykščiuose.

Z. Garnėlis

● Pranešimą apie TSKP XXI suvažiavimo nutarimus J. Biliūno vardo kolūkio jaunimui skaitė Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos abiturientė Aldona Ilčiukaitė.

J. Pavarletis

● Jaunųjų rinkėjų vakaras įvyko Zallosios septynmetėje mokykloje.

A. Baronas

● Knygą „Generalisimas Suovoras“ aptarė Svėdasų vidurinės mokyklos istorikų būrelio nariai.

Br. Baltuškaitė

● Siomis dienomis radijo imtuvus „Rodina“ įsigijo „Diktarių“ kolūkio kolūkiečiai A. Tyla, V. Augulis, V. Saltenis ir kiti.

A. Vytas

● Po mėnesio kelionės rajono mokyklų pionieriai ir moksleiviai užbalgė turistinę estafetę „Pažinkime gimtąjį rajoną“.

Dabar jaunieji turistai ruošiasi rajoniniam kraštyrininkų saskrydžiui.

R. Ramanauskaitė

● „Anykščių“ plytų ir drenažo vamzdžių gamyklos darbuotojai labai patenkinti, kad, prieš demonstruojant kino filmą, jo turinį žiūrovams papasakoja bibliotekos vedėja Aldona Puodžiūnaitė.

A. Grgonis

Redaktorius
Z. VALIAUSKAS

SIUNTINYS

(Atkelta iš 3 psl.)
pasidarė Ona. Viskas jau dabar nebeįdomu, nemėli. Kapstosi žmonės po runkelius, krauna šieno kupetas, verčia kelmus, augina bekonus.

Tegul plėšosi. Labai čia Onai rūpi. Atlinguos siuntinys per vandenyną!

— Tfu, tfu ir dar kartą tfu! Sukliso visokius pasamonius!

Vos ne su ašaromis akyse Ona varto iš dėžutės ištraukė slaurą mėlynos vilnos sijoną, surauktu liemeniu panešiotą rausvą suknelę, žvilgančiais karoliais siuvinėtą bluzką. Ant dugno — languota skarelė, dvi poros kojinių.

— Rodyk dovanas, amerikone! — tarpduryje išdygusi smalsiai dairosi Rumpinienė.

— Bata čia dovanų, kita kartą, sesele... — išsisukinėja ji.

— Nu, gerai, — nusileidžia kaimynė. — Bėgsiu. Gavom kvie-

čius. Senis ruošiasi į mašiną, nebeturim valcavotų miltų. Sakau, gal ir tu nori kiek suimti?

— Tai gal kita kartą... — Ona nedrįsta prisipažinti. Tad jos kamaroje mažai, labai mažai kviečių. Bet smalsus Rumpinienės žvilgsnis apikėga pustuščius kampus. Atsėdusi prie durų, sumišmo priežastį, neiškenčia nepridūrusi.

— Kad ir tu, sesutėl, visą vasarą pratinginai dėl to siuntinio, o tokie darbdieniai buvę! Užsiverstum grūdais visus kampus. Prasta mano galva, daug ko neišmanau, rankos, va, kaip ragazės nuo darbo. Ale nebijau jas parodyti, nekis po prijuoste. Jos, tos rankos, padarys čia Ameriką geresnę už aną.

Ona nieko neatsako. Maišo kiaušius, deda ir pusbaisių šnabzdą.

— Kur mano protelis buvo...

Kovo mėn. 17-18 d.d. žiūrėkite kinofilma

Mosfilmo kino studijos gamyba, 1958 m.

